

Pri metodi prepoznavanja lastnosti se iz govornega signala potegnejo akustične lastnosti, ki se v računalniku primerjajo s shranjenimi vzorci. V zadnjem času pa raziskovalci posvečajo večjo pozornost sistemom, ki govor razumejo, in ne le sistemom, ki ga prepoznavajo. Sposobnost razumevanja človeškega govora je odvisna od zadostnih količin informacij, ki so potrebne za razpoznavanje izgovorjenega. Umetno prepoznavanje in razumevanje govora se predvsem srečuje s težavo kako zbrati, predstaviti in potem izkoriščati vse to znanje z zanesljivim, hitrim in poceni sistemom.

Pri pisnem (vizualnem) zapisu poznamo pet osnovnih oblik prezentiranja informacije, in vse so tudi izvedljive s sodobno informacijsko tehnologijo. To so :

- tekstualen zapis
- numeričen (tudi tabelaričen) zapis
- grafičen prikaz
- statična podoba
- gibljiva slika,

možne so pa tudi različne kombinacije zapisov med njimi. Pri tem se numeričen in grafičen zapis praviloma uporabljata pri delu z entitetami, tekstualen zapis pa za zapis informacij, ki obravnavajo koncepte.

Vizualne predstavitve so najpogosteje podane v črno-beli tehniki (črn zapis na belo podlago), čeprav je znano, da čitljivost